

Työ aloitettiin keräämällä suolta vanhat mädäntyneet trukkilavat pois.

Pekka Rämä (kuvassa) ja Teuvo Rämä ovat hankkeen alulle panijoita.

Lankkujen pohja käsitellään tervalla. ”Ei mitään myrkyä, vaan luonnonmukaista”, miehet toteavat.

Pitkospuut talkoovoimin

Maahisentieltä pääsee nyt oikaisemaan kuivin jaloin suon yli pururadalle.

Maahisentien päästä kantautuu moottorisahan valitus ja vasaran pauke. Tai tarkalleen ottaen ei aivan tien päästä, vaan siitä ainosta välistä, joka tien varressa on tonttimaan sijaan puistoaluetta – märkää, soista puistoaluetta.

– Niin monta kertaa ovat töpöset kastuneet tuossa suossa, että oli aika tehdä jotakin asialle, **Teuvo Rämä** huikkaa pitkospuutyömaalta.

Teuvon seurana on Maahisentien mökkiläisiä: **Pekka Rämä, Roope Savolainen, Olli Hurme ja Jukka Lehtonen.** Teuvon ja Pekan ideoiman projektin rakennusvaihe on aloitettu varhain aamulla.

– Illaksi tulee valmista, he lupavevat.

Samassa kohdassa oli reitti jo ennestään, tosin hieman erikoi-

nen sellainen.

– Tuonne suolle oli heitelty trukkilavoja. Niitä pitkin saattoi hypellä, Teuvo kuvailee.

Maahisentieltä trukkilavapolulle on ohjannut varsin virallisen näköinen viitta, jossa lukee ”*Pururadalle, ladulle*”. Pururata tosiaan pilkottaa suon toisella puolella, mutta viitasta huolimatta reitti on ollut kaikkea muuta kuin virallinen.

– Viitan on ilmeisesti pystyttänyt joku mökin omistaja vuokralaisiaan ajatellen, miehet uskovat.

– Kunta sitä ei ainakaan ole pystyttänyt. Kunnassa ei oltu siitä tietoisia, eikä myöskään reittiyhtiössä.

Kolarin kunnan maankäyttöinsinööri **Kullervo Lauri** on käynyt paikan päällä katsomassa talkoo-

laisten suunnitelmat.

– Tämä on kunnan maata ja luvat on haettu kunnalta. Kunta ei kuitenkaan ota vastuuta pitkospuiden rakentamisesta ja ylläpidosta. Me kyllä ylläpidämme reittiä, mutta vastuu jää kulkijalle itselleen, Pekka sanoo ja esittelee uutta kylttiä, joka vahvistaa sanoman.

– Me emme halua käräjoimään, jos siellä joku könyyää itsensä kumoon. Jos on epävarma askeleesta, voi kulkea suota pitkin, hän lisää.

Talkoolaiset ovat rahoittaneet itse kaikki tykötarpeet.

– Puut on itse kaadettu Teuvon metsästä ja ne on meidän omalla kustannuksellamme sahattu. Toimme viime yönä Valkealasta kaksi peräkärryllistä tavaraa.

Siinä on noin 3,2 kiintokuutiota pintalankkua, Pekka summailee.

– Lankkujen alle on laitettu kylästätyt pylvää poikittain parin metrin välein. Ja nimen omaan vihreäkylästätyt, ei kreosoottikylästätyä puuta. Pintalankkujen alapuoli käsitellään luonnonmukaisesti aidolla puutervalla.

Vielä on jokunen metri rakennettavaa, mutta jo nyt voi sanoa, että priimaa pukkaa.

– Tästä tulee niin jyrkää ja leveää, että mahtuu vaikka pyörätuolilla menemään, porukasta velmuillaan.

– Tai rollaattorin kanssa, joku huikkaa.

– Oma tulevaisuuttahan tässä mietitään, kun ei sitä tiedä näin eläkeiässä, että kuinka pian ollaan rollaattoriväkeä, miehet nauravat.

On aika jatkaa töitä. Muutama sääski alkaa pörrätä korvan tuntumassa.

– Kun aamulla aloitimme työt, oli paljon itikkaa, mutta kun ruvettiin tervaamaan, itikat katosivat. Se on se tervan haju niin voimakas.

Paras siis jatkaa tervaamista ennen kuin tulee lisää sääskiä.

Kuukkel toivottaa komealle pitkospuureitille pitkää ikää ja tyytyväisiä käyttäjiä!

Rakentajat korostavat, että jokainen kulkee pitkoksilla omalla vastuullaan.

Satu

Komeat pitkospuut Tunturijärven ja Velhon Kodan välillä

Kuukkel kävi testaamassa Velhon Kodan ja Tunturijärven välisen pyöräreit. Reittiä on uudistettu viime kesänä Tunturijärven päästä ja sen näki. Kapea polku mutkitteli makeasti ja uudet pitkospuut saivat huo-kailemaan ihastuksesta – etenkin, kun nykyään trendinä on siirtyä pitkospuista metallisiin ritilärakenteisiin. Velhon Kodan suunnassa reitti muuttuu paikoin vähän mutaiseksi ja paikoin kivikkoiseksi. Haastavuuttakin piisaa ainakin peruspolkijalle.

Kuukkel kiittää reittityöntekijöitä hyvästä työstä ja suosittelee reitin testaamista muillekin.

Ylläksen reiteillä tapahtuu

Äkäslompolon ja Ylläsjärven yhdistävällä uudella reitillä pauskitaan töitä läpi syksyn, samoin Varkaankurussa. Lämpökolmosellakin tapahtuu, siellä ajetaan haketta. Heikinsillan tuntumassa johtojen varassa roikkuvista valaisinpylväistä ei tarvitse huolestua, ne on tarkastettu turvallisiksi – korjamaan päästään alkutalvesta.

Metsähallituksella on ollut tänä kesänä käynnissä kaksi isoa reitityömaata aivan Ylläksen tuntumassa, toinen Varkaankurussa ja toinen uudella Äkäslompolon ja Ylläsjärven yhdistävällä reitillä.

Varkaankurussa on otettu käyttöön uusi sorapolku ja ritiläsilta puron yli. Vanhat pitkospuut kurun pohjalla eivät ole enää käytössä. Varkaankurun yläosan (lähempänä kotaa) pitkospuiden purkutöitä tehdään syyskuun loppupuolella. Tarkka aikataulu selviää myöhemmin, mutta Metsähallitus pyrkii siihen, ettei purkutöitä tarvitsisi tehdä pahimpaan ruskaruuhka-aikaan. Pitkokset puretaan kasoihin ja ne haetaan lumen tultua pois. Varkaankurussa liikuvan tulee muistaa, että kyseessä on rajoitusalue – kulkeminen on sallittua vain merkityllä reitillä. Reitin ulkopuolelle ei saa poiketa.

Ylläsjärven ja Äkäslompolon yhdistävää uutta reittiä raken-

netaan välille Rajalampi–Kahvikeidas–Latvamaja. Työt ovat hieman viivästyneet. Metsähallituksesta arvioidaan, että Rajalammen ja Kahvikeitaan väli saadaan auki syyskuun ensimmäisellä tai viimeistään toisella viikolla. Loppureitin valmistuminen (Kahvikeidas–Latvamaja) menee syyskuun loppuun, ehkä lokakuun alkuun. Reitti ei siis palvele retkeilijöitä vielä ruskasesongin aikana.

Tunturi-Lapin Reittiyhtiöstä puolestaan kerrotaan, että töitä on tehty pitkin kesää vähän joka puolella. **Latupohjista on niitetty vesakkoa** uudella, mönkijän perään kiinnitettävällä laitteella sekä Ylläsjärvellä että Äkäslompolossa. Niittotöitä jatketaan vielä käsipelillä.

Tämän kesän **isoin siltakorjaus tehtiin Luosussa.** Hiihtosillan kanssa huhkittiin kaikkineen kolme viikkoa, mutta nyt se on valmis.

Lämpökolmosella on vaihdettu kaikki vanhat valaisimet nykyaikaisiin ledeihin. Lämpökolmoselle, Tunturijärven suuntaan ja Isometsännousuun ajetaan vielä tuhat kuutiota haketta. Kaksi traktoria pyörii alueella viikon tai pari.

Huolestuneet retkeilijät ovat antaneet tiuhaan palautetta **Heikinsillan tuntumassa sijaitsevista valaisinpylväistä**, jotka ovat nousseet roudan mukana ylös maasta ja roikkuvat johtojen varassa. Reittiyhtiöstä kerrotaan, että asia on jo hoidossa. Ammattilaiset ovat käyneet tarkistamassa, että johdot kestävät kuormituksen eikä tilanteesta ole vaaraa. Pylväät päästään korjamaan vasta alkutalvesta, kun maa on jäässä. Työ vaatii isompaa konetta, jolla ei nyt kesäaikaan pysty ajamaan vetiseen ja heinikkoiseen maastoon.

Satu